

Vita a második ötéves terv irányelveiről

Jobb keverési aránnyal növekszik a termelés

A második ötéves terv irányelveivel kapcsolatosan az én véleményem is megegyezik az ifjúsági osztály többi dolgozóival. A mi munkahelyünk elég poros és itt is helyes lenne a hétéves munkaidő bevezetése. A most feldolgozás alatt lévő kender nagyon próbára teszi erőnket. A munka befejeztével bizony fáradtak vagyunk. Ezen úgy is segíteni kell — ami a minőség javulásához is vezetne —, hogy nyersanyag keverési arányát is megváltoztatnánk. Erre naponként történik intézkedés nálunk, a Szegedi Kenderfonógyárban, de termelvényeink minősége még jobb lenne és könnyebbé válna a főző munkája, ha a műszakiak pontos keverési arányt találnának a különböző nyersanyagok feldolgozásához.

Ami minket, dolgozókat illet a minőség javítása szempontjából, megtettük a magunkét. Az ifjúsági osztály dolgozói nevében mondhatom, hogy az idősebb szakmunkások segítségével több figyelmet fordítottunk a fonalegységtelenítésre. Ha velünk, fonodai dolgozókkal együtt az iparban mások is ezt teszik, akkor a kenderipar termékei első osztályúak lesznek.

Rethovszki Mária
DISZ-titkár

Új műszerek a Vasanyagjavítóban

A munka termelékenységének növekedése és a dolgozók munka- és életkörülményeinek javítása érdekében az ötéves terv során sok mindent kell tenni nálunk is, a Felépítmenyi Vasanyagjavítóban. Már most, a második negyedévben, házilag elkészült egy homokszitáló az öntőde részére, és egy gépformázó, amelynek az üzembehelyezése havonta 8 tonna többletermelést jelent.

Helyesnek tartom, hogy jelentősen ki akarják terjeszteni a termelési folyamatok ellenőrzésében a műszerek használatát. Az esztergályosok részére már gondoskodtak

üzemünk vezetősége — 75-től 100 milliméteresig — mikrométer beszerzéséről, s ez is nagyon megkönnyíti a munkát, segíti a dolgozókat. De a lakatosokról sem kellene megfeledkezni, a műszerek beszerzésénél. Részükre igen fontos lenne néhány tolmáccs, hogy pontosabban dolgozzanak.

Szó volt már az üzemben arról is, hogy a nehéz fizikai munkát végző dolgozók munkáját gépek segítségével megkönnyítsük meg. Most több régi gépet újítottunk fel, s ezzel kapcsolatosan javulnak a munkakörülmények is. A körszűrőgépekre védőtetőt és vé-

dőtál készül. A lakatos és kovácsműhely betonpadozatának felújítása is hamarosan megtörténik. Megoldásra vár még a múlt évben már tervbe vett üvegtető megépítése a sorompószerepő műhely dolgozói részére, akik esős időben most nem tudnak dolgozni. Ugyancsak régi probléma, hogy helyszűke miatt nagyobb munkákat nehezen tudunk az üzem területén elvégezni. Ha az üzem udvarát bővíteni lehetne a vasút hozzájárulásával, kényelmesebbé és eredményesebbé válna dolgozaink munkája.

Szendrei József

Termeljünk több cirkot!

Második ötéves tervünk irányelveit már az SZKP XX. kongresszusának szellemében dolgoztuk ki. Export cikkreikre nézve komoly feladatok állnak előttünk a következő öt esztendőben. Ebben az évben minőségileg nem a legmegfelelőbbet adta a Szegedi Seprűgyár a külföldi vevőknek. Valuta szempontjából az országunk előnyös lenne a cirkok természetesen, de maga a termelő is megtalálja számítását, ezért nagyobb gondot kellene erre fordítani.

A Mezőgazdasági Kísérleti Intézet nagy segítséget tudna adni az iparnak a nemesebb cirkofajta kitermesztésével és meghonosításával, de azzal is, hogy háromvenkint friss vetőmagot biztosítson a termelőknek. A cirkok minőségével a készárak minősége is jobb lenne és a világgiacon keresettebbé válna, mint eddig.

Üzemünkön belül már tettünk néhány dolgot — műszaki intézkedési tervünkben is szerepel ez és árunk olcsóbbá tételét is szolgálja több intézkedés. A dolgozók munkáját is megkönnyítjük. A seprűkötő gépeket golyócsapágyasra alakítottuk át. Most 24 gép kerül átálakításra és azután ahogy a tervteljesítés megkívánja: A seprűvarrógépeken is bizonyos átalakítást végzünk, ami szintén a minőség javulását, s a dolgozók munkájának megkönnyítését szolgálja.

Czérnay Károly,

a Szegedi Seprűgyár tervosztály vezetője

Ahol még mindig nem veszik figyelembe a dolgozók javaslatait

A felszabadulásunk óta eltelt 11 év alatt üzemünkben a műszaki technika, a termelés gépesítése hihetetlenül nagyot fejlődött. Ez a fejlődés azonban még mindig nem kielégítő. A további előrehaladás a dolgozók életszínvonalának növelése érdekében feltétlenül megköveteli, hogy az eddigieknél még jobban alkalmazzuk az élenjáró tapasztalatokat. Alkalmazzuk a leghaladóbb technikát. Ezért fontos, hogy minden üzem vezetősége negyedévre, egy évre előre kidolgozzon egy tervet: milyen műszaki intézkedéseket kell megvalósítani az elkövetkező tervidőszakban? Azt talán mondani sem kell, hogy ennek a tervnek az elkészítéséhez segítséget kell kérni a dolgozóktól is, hiszen ők tudják talán legjobban, hogy egy-egy munkaterületen milyen intézkedéssel tudnak a termelést leghasznosabban növelni, hogyan lehetne a munkafolyamat elvégzését megkönnyíteni.

Mégis ezt a nagyon is kézenfekvő gondolatot egyes vállalatok műszaki vezetői egy kézigyítással elintézik, jobban mondva figyelembe sem veszik. Ezt láthatjuk a Szegedi Fémipari és Finommechanikai Vállalatnál is. 1955 végén a vállalat gazdasági vezetője utasítást kapott, hogy készítsenek egy műszaki intézkedési tervet az 1956. év első negyedére. Erre a felszólításra december 20-án

kibővített műszaki értekezletet hívtak össze amelyen a műszaki vezetők mellett a vállalat legjobb szakmunkásai is résztvettek. Többen értékes javaslatokat is tettek a következő negyedév műszaki intézkedési terve összeállításához.

Börscsök Ignác elvtárs, például azt javasolta, hogy újítsák fel a töltőtoll esztergápadót, mert a pontos munka érdekében erre igen nagy szükség volna. Javasolta továbbá, hogy hozzanak létre egy úgynevezett benzinező helyiséget és létesítsenek egy kézi rak-tárt.

A motorjavítás megkönnyítésére célszerű lett volna egy alacsony bak készítése, mert ezzel gyorsabban és könnyebben lehetett volna végezni a javításokat. Ez a javaslat Csányi Antal elvtárostól ered, s az is, hogy a prespán lemezek vágásához biztosítsanak lemezvágó ollót.

— A pontos munka elengedhetetlen feltétele a jó mérőműszer — mondotta Juhász Mihály elvtárs —, kérem a vezetőséget, hogy szerezzen be részünkre tolméroméket. Gaál Róbert elvtárs új hűtőfolyadék kikísérletezését kérte. És lehetne még sorolni, mi mindent javasoltak a dolgozók a műszaki intézkedési tervbe.

Csodálatos módon azonban a Szegedi Fémipari és Finommechanikai Vállalat műszaki intézkedési tervében ezek a

javaslatok megvalósíthatóak nincsenek benne.

A műszaki értekezlet jegyzőkönyve is csak „piszkozatban” volt meg a műszaki vezető írás-alában. Igaz, megpróbálták ezt a hibát jóvá tenni: a második negyedév derekán „restaurálták” a decemberi értekezlet jegyzőkönyvét.

Igy érthető, hogy csupán Csányi Antal elvtárs egyik javaslata került a műszaki intézkedési tervbe — azonban ezt sem valósították meg.

De nézzük talán meg a „hivatalos” műszaki intézkedési tervet. Ez a terv hat pontból áll.

A Szegedi Fémipari és Finommechanikai Vállalat dolgozóinak munkáját akadályozza az a körülmény, hogy nincs mindig előre biztosítva a munka lehetőség. Vagyis nem tudják a negyedév elején, hogy mit készítenek majd a negyedév végén. Ennek elkerülése érdekében a műszaki felelősi tervbe beírták, hogy az 1956-os év első negyedére megszüntetik a munkahiányt. (Hogy ez hogyan fér bele a műszaki intézkedési tervbe, nem tudjuk!) A vállalat műszaki vezetői a vállalat igazgatójával, Kovács elvtárral felmentek Budapestre a minisztériumba, de nem sok segítséget kaptak. Jártak főhöz-főhöz, az eredmény nem változott. Ezt a pontot tehát nem tudták teljesíteni.

A terv második pontja már valóban műszaki intézkedési tervbe való. A munkához szükséges szerszámok; ablak-emelő stb. elkészítését tüzte ki feladatul a terv. Ezt meg is valósították.

A műszaki intézkedési terv harmadik pontját ismét **nehezen sorolható a műszaki feladatok közé.** Ebben azt vállalták, hogy alumínium háztartási esz-

közöket készítenek. Ezt teljesítették is.

A fűrdő- és nikkellező üzemrész részére lábrács biztosítását tüzte ki a terv negyedik pontja. Ez sincs meg mind a mai napig.

Amikor a tervet készítettük, úgy gondoltuk, hogy majd szerzünk a Hangszerkészítő Vállalattól faanyagot és házilag elkészítjük. De ők sem tudtak adni. Majd ebben a negyedévben elkészítettük, — mondja Fogas elvtárs, a vállalat műszaki vezetője. Ez a pont inkább a munkavédelmi berendezések biztosítását segitené, mint a műszaki fejlesztést, s talán éppen ezért kezelték ennyire mostohán.

A terv ötödik pontja, ami valóban a technika fejlesztését szolgálja nem valósult meg.

Soroljuk még tovább? Nem érdemes, Csupán

a felelősség kérdését említjük még meg.

A műszaki intézkedési terv elkészítése a vállalat műszaki vezetőinek kötelessége, de annak végrehajtását ellenőriznie kell a pártszervezet vezetőinek és a szakszervezetnek is. Hiszen a pártmunkának úgy van értelme, ha közelebb kerül a termeléshez, ha segíti a műszaki színtvonal emelését. Nem kétséges, hogy a vállalat műszaki vezetői nem egy javaslatot megvalósítottak abból, amit a dolgozók december 20-án elmondtak. De az a tény, hogy ezeknek a tényleg jó és megvalósítható javaslatoknak túlnyomó többségét be sem vették az intézkedési tervbe, azt mutatja, hogy a Szegedi Fémipari és Finommechanikai Vállalatnál még lebecsülik a dolgozók javaslatait.

(6. j.)

Egy tanácselnök munkában

AZ A HÍR JÁRJA, hogy a szőregi tanács elnöke, Palotás Péter elvtárs, jól dolgozik. Persze ebből, hogy „jól dolgozik” nem sokat tudunk meg, meg kell nézni, mi is van a hír mögött.

No, ez egyszer a hír igazat beszélt. De ne vágyjunk a dolgok elébe, menjünk csak sorjában.

SZŐREG NAGY KÖZSÉG, a három tsz-en és négy tszescsén kívül téglgyára, malma és elég sok kisipari termelőszövetkezete is van. Tehát munka több akad, mint hasonló nagyságú községekben, már csak azért is, mert Szőreg nem mondható az ország legfejlettebb településének, vagyis sok tennivaló vár a község fejlesztését illetően.

Palotás elvtárs egyik legnagyobb erénye, hogy ügyesen szervezi meg a maga munkáját és általában a tanácsra váró munkát. Ezt többek között azzal éri el, hogy támaszkodik a kollektívára. Most, a tavaszi munkák idején összehívta a végrehajtó bizottságot, s a kollektíva döntötte el a soronlévő legfontosabb feladatokat és azok elvégzésének módjait. A megbeszélésbe a mezőgazdasági állandó bizottságot és a területi bizottságot is bevonta, együttesen felosztották a területet, és meghatározták, hogy ki melyik terület-darabért felelős. Az ellenőrzést szintén kollektív alapon szervezte meg, persze úgy, hogy ezeken az ügyvezető „határozásokon” ő is ott legyen. Az ellenőrző körutakon — a legutóbbi szombaton délelőtt volt — mindenre kiterjed a figyelmé. Megvizsgálták a viznyomott területeket, azt hogy hogyan lehet egyes, még víz alatt álló földekről leveleztetni a vizet, emellett fölku-tatták a parlagföldröket, hogy azok ne maradjanak vetetlen, megnézték a vetéseket, a tsz-ék állatállományát is — tehát mindazt, amire figyelemmel kell lenni Minden termelőszövetkezethez és szövetkezeti csoporthoz beosztott egy VB tagot, aki állandóan figyelemmel kíséri a tsz munkáját és így folytonos összeköttetésben tartja a tsz-elnökkel és a közötte. Ez természetesen

sen nem jelenti azt, hogy Palotás elvtárs maga személynesen nem beszél meg a tsz-elnökökkel a problémákat, hogy nem segít tanácsokkal a tsz-eknek.

PERSZE, HA VALAKI csak fél órára elbújna Palotás elvtárs szobájába, rögtön tapasztalhatná, hogy a mezőgazdasági munkákkal való foglalkozás távolról sem meríti ki a tanácselnök napi tevékenységét. Utcát építenek, utcákat csatornáznak, a sportpályát kerítik körül téglafalal, a KSZ-el kell foglalkozni — és így sorolhatnók munkakörének minden egyes részét. Persze mindebben nincsen boszorkányság, a titok útra csak a jó munkaszervezés és a jó ellenőrzés. És még egy: az, hogy Palotás elvtárs igaz 45 éves, de ezt születési bizonyítványán kívül nemigen bizonyítja más, hiszen olyan fiatalos kedvvel, energiával végzi munkáját, hogy sok 30 éves példát vehetne tőle.

A jó gazda szeme hízlalja a jószágot — tartja a közmondás. Ezt mondja Palotás elvtárs is. Hogy az ő szavaival éljünk: „Mindenütt jó ott lenni.” És valóban munkaidő után sokszor késo estig a község problémáival foglalkozik, sok társadalmi munkát végez, tartja a kapcsolatot különböző társadalmi szervekkel, ami nemcsak azért fontos, hogy ezt a frázis-számiba menő mondatot elmondhassa, hanem azért is, mert így jó segítségre talál ezekben a szervezetekben, azonfelül benn él a község eleven életében és mindenki olyan jól ismeri, hogy bátran hozzáfordul ügyes-bajos dolgáival.

PALOTÁS PÉTER ELVTÁRS 1951 nyara óta elnöke a szőregi tanács végrehajtó bizottságának. Az a hír járja, hogy jól dolgozik. Hát járjon csak a hír bizvást, mert igazat beszél.

(a = s)

„Segítünk, Botos elvtárs”...

len katonára. Lassan, vontatottan indult meg a beszéd. Anyit azért megbeszéltek, hogy a jövő vasárnap ismét találkoznak itt.

A harmadik vasárnap Botos Mihály hazakísérte a kislányt.

— Alig ismerjük még egymást, de engedje meg, hogy őszintén elmondjak magamról mindent.

Meg sem várta a leány válaszáat, kezdte mesélni életét:

— A nyam kilenc hónapos koromban meghalt, heten voltunk testvérek. Velem, a legkisebbel, alig tördtek. Apám mindig távol volt falunktól, Rakamaztól. Hol Budapestben, hol Diósgyőrött dolgozott. En kifutófiú voltam, vasútnál dolgoztam, este, meg éjjel kuglibakát állítottam. Iskolába sose jártam. Egyik nyáron egy iskola igazgatója, a kocsnyáros rokona, Rakamazon nyaralt. Ő tanított meg írni, olvasni, s ő beszélt rá, hogy tanuljak mesterséget. Így

kerültem Diósgyőrbe. Ipari tanuló lettem. Sajnos, már jóval idősebb voltam társaimnál, s mielőtt felszabadultam volna, behívtak katonának. Apám közben meghalt. Testvéreim férjhezmentek, meg-nősültek, teljesen egyedül vagyok.

1955. november 6-án Botos Mihály leszerelt. Szíve Szegedre kötötte már. Elhatározta, hogy munkát keres. A Szegedi Kenderfonógyár külső kötéllüzemébe kellett ember. November 17-én már dolgozott is. Botos Mihály otthonra vágyott. Nem volt senkije, csak Irén, s övele beszélte meg dolgai. Elhatározta: összeházasodnak.

Irén édesanyjának egy szobája volt összesen, ahol Irén testvérei, meg édesanyja lakott. Itt húzódtak meg a fiatalok is. Botos Mihály nem ilyen otthon képzelte magának. Elmondta ezt munkatársainak is. Azok biztatták: „A családunkhoz, az üzemünkhöz tartozol, kéri

segítségét”. Botos Mihály úgy érezte, elég erős ahhoz, hogy megálljon saját lábán. Tanítója, az idős igazgató mondanásai csengtek fülében: „Gondolkozz úgy fiam, hogy mindig talpra ess”. Úgy gondolkodott.

Az üzemi bizottság elnöke, Kovács Józsefnek meghallgatta a fiatalembert, s így szólt:

— Segítünk, Botos elvtárs.

Egy hét sem telt el, hívták az üzemi bizottsághoz az ifjú férjet. Botos Mihály nem hitt a fülének, azt hitte, álmodik. Csak szófoslányokat hallott. „Szoba-konyhás lakás, feleségét felvesszük az üzembe, 900 forint gyorssegély, ágy, paplan, székreny, szék, edény. Egy új élet elkezdéséhez a legszükségesebb kellekék”.

— Köszönöm elvtársak, köszönöm — mondta alig hallhatóan Botos Mihály. Aznap, a munka befejezése után Botos Mihály feleségével együtt

egy szekéren vitte új lakásába az üzem ajándékát.

Azóta több mint három hónap telt el. A fiatalok becsületesen dolgoznak, fizetésük minden fillérrel beosztják. Kabátot, ruhát, cipőt kapott már a fiatalasszony. Most a férfi következik. A jövő eszénjén öltönyt vásárolnak részére. Esteni kell felöltözni, mert augusztusban már az új kis jövevényről is gondoskodni kell.

Új élet kezdődött. Botos Mihály és Sirok Irén az üzem, a község segítségével elindult ennek az új életnek az útján. A Szegedi Kenderfonógyár dolgozó örülnek a fiatalok boldogulásának. Ezt bizonyítja az a levél is, melyet Papp István elvtárs, a Szegedi Kenderfonógyár levelezője írt szerkesztőségünknek. A levél így fejeződik be: „Botos Mihály példájából láthatjuk, hogy mai társadalmunkban senki sincs egyedül. Mi mindannyian azt akarjuk, hogy minden ember élete szép és boldog legyen”.

Juhász Zoltán